

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
de l'honorable senyor Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 3 de juliol del 1936

SUMARI

A les sis i dos minuts de la tarda s'obre la sessió, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

És llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Ordre del dia:

Votació definitiva del Projecte de Llei referent a la successió intestada.

En votació ordinària i amb el quòrum reglamentari és aprovat definitivament aquest Projecte de Llei.

Ha votat en contra el senyor Simó i Bofarull, el qual explica el vot.

Lectura d'una lletra del senyor Lluhi, en la qual renuncia el càrrec de Diputat a aquest Parlament per incompatibilitat amb el de Diputat a les Corts de la República. Passa a la Comissió d'Incompatibilitats.

Lectura del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei aprovant la segregació de la barriada de Sant Antoni de Calonge del terme municipal de Calonge, per tal de constituir-se en Municipi independent.

Lectura del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei aprovant la segregació d'una part del terme municipal de les Masies de Sant Hipòlit, per tal d'agregar-la al de Sant Hipòlit de Voltregà.

Lectura del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei que regula la Procuradoria de Catalunya.

A proposta de l'honorable senyor President, i per tal de facilitar la tasca de les Comissions, la Cambra acorda no celebrar sessió fins el proper dimecres, dia 8.

Ordre del dia per a la sessió del dimecres

S'aixeca la sessió a un quart de set de la tarda.

A les sis i dos minuts de la tarda s'obre la sessió, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Es llegeix i aprovada l'acta de la sessió anterior.

ORDRE DEL DIA

Votació definitiva del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei referent a la successió intestada

(En votació ordinària, i amb el quòrum reglamentari, s'aprova definitivament el dictamen.)

(Ha votat en contra el senyor Simó i Bofarull.)

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull, per a explicar el vot.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Senyors: Dues paraules per a explicar el vot en contra d'aquesta llei, primer, pel caire general que té aquesta llei d'ampliar el cercle dels cridats a la successió intestada. Jo penso que els temps exigien una altra cosa, exigien que es restringís encara més els que fossin cridats a la successió que anomenem intestada. I en segon terme, per l'addició que es va introduir a l'art. 23.

Vaig sentir molt no poder estar aquí en la sessió del dimecres, malgrat que havia pregat jo a un company que fes constar una certa objecció a l'addició proposada per la Minoria de Lliga Catalana, no precisament perquè la proposés ella. He llegit al DIARI DE SESSIONS, del dimecres, i veig que el que defensà l'esmena de l'addició a l'art. 23, dedicà grans elogis a aquesta llei. Sens dubte aquests elogis foren els que serviren de narcòtic perquè la Comissió deixés introduir aquest afegit a l'art. 23. Aquest afegit a l'art. 23, al meu entendre atempta les lleis naturals, perquè obliga a fer vot de castedat al cònjuge supèrstitute, cosa que jo crec que és contra natura. Si jo hi hagués estat present, hauria demanat que, almenys, aquesta addició s'hagués limitat al cònjuge supèrstitute, quan fos del sexe femení fins als trenta-cinc anys i quan fos del sexe masculí fins als quaranta-cinc anys, als efectes de no contradir les lleis de la natura. Perquè ara, amb aquest afegit, posem els vidus en una situació pitjor que els clergues, perquè els clergues de fet tenen àmplia llibertat de moviment... (Rialles.) Sí, perquè sembla que unes vestidures fins a terra, tapen moltes coses que no tapen altres que no hi arriben.

A més, al meu entendre, aquest afegit a l'article 23, fins a cert punt, ve a contradir, d'una manera manifesta — i no és el moment d'explicar-ho ara, perquè només explico el vot en contra — l'esperit que ha vingut inspirant la legislació civil que ha promulgat aquest Parlament, tant la Llei de Tutela i Curatela, que encara no s'ha aprovat, però que ha estat llegida en aquesta sala, com la Llei de Capacitat civil de la dona.

Per aquests motius, per tant, i sentint-ho molt, jo he de fer constar el vot en contra d'aquesta llei. Primer, com he dit, per l'excessiva amplitud que dona als cridats a la successió intes-

tada, quan entenc que ja que no tenim el valor, perquè socialment encara no pot ésser, de suprimir la successió intestada i àdhuc la testamentària, allarguem fins a un àmbit gairebé infinit els cridats a heretar. I, després, per aquesta addició, perquè entenc que no és justa, que no pot recolzar-se en cap raó moral; podria recolzar-se en una tradició, però nosaltres només hem de servir la tradició en allò que és compatible amb el progrés. Haver-se deixat introduir aquesta addició, que respira un esperit radicalment contrari i oposat a l'esperit que nosaltres tenim el deure de tenir present cada vegada que hem de deliberar per a renovar el nostre Codi civil, per a treure de la tradició el que tingui d'inadaptable, entenc que és una cosa de la qual la Cambra segurament en tocarà les conseqüències quan vinguin altres lleis de caràcter civil.

(El text de la llei aprovada es publica com annex a aquest DIARI DE SESSIONS.)

Lectura d'una lletra del senyor Lluhi, en la qual renuncia el càrrec de Diputat a aquest Parlament per incompatibilitat amb el de Diputat a les Corts de la República

(Es dona lectura a la lletra següent:)

«Hi ha un membret que diu: "El Ministre de Treball, Sanitat i Previsió."»

Hble. Sr. President del Parlament de Catalunya.

Estimat amic i President:

L'acceptació del càrrec de Ministre de la República, amb el que m'he vist honrat, m'obliga, lògicament, a acceptar el càrrec de Diputat a les Corts, que el poble em va conferir en les eleccions del 16 de febrer. Aquest càrrec és incompatible amb el de Diputat del Parlament de Catalunya que venia exercint des del desembre del 1932, i per això tinc l'honor de presentar-vos la renúncia d'aquell.

Aquesta renúncia és especialment dolorosa per mi, ja que sempre consideraré com un dels honors majors de la meua vida haver contribuït a crear i haver format part del primer Parlament de Catalunya autònoma.

Vulgueu, honorable President, rebre el fervorós homenatge que al Parlament de la vostra Presidència ret aquest vostre affm. amic i s. s. — J. Lluhi.

Madrid, 19-5-36.»

El Sr. PRESIDENT: Passarà aquesta renúncia a la Comissió d'Incompatibilitats.

Lectura del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei aprovant la segregació de la barriada de Sant Antoni de Calonge del terme municipal de Calonge, per tal de constituir-se en Municipi independent

(Es dona lectura al següent

«DICTAMEN

Reunida la Comissió Permanent de Governació, sota la presidència del senyor Manuel Galés

i Martínez, amb assistència dels Vocals senyors Terradellas, Fontbernat, Rovira i Roure, Folc i Folc i Riera, i actuant de Secretari el senyor Joaquim Bilbeny i Bosch, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei aprovant la segregació de la barriada de Sant Antoni del terme municipal de Calonge, per tal de constituir-se en Municipi independent, acorda sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

Projecte de Llei

Art. 1.er És disposada la segregació del barri de Sant Antoni de Calonge del terme municipal de Calonge, per tal de constituir-se en Municipi independent.

Art. 2.er El Conseller de Governació és autoritzat per a dictar les ordres necessàries pel compliment d'aquesta llei. En el ben entès que essent aquest cas el de creació d'un nou Municipi, es tinguin en compte les conveniències de nomenclatura quant a precisar la denominació del nou Municipi.

Palau del Parlament, 3 de juliol del 1936. — El President, Manuel Galés i Martínez. — El Secretari, Joaquim Bilbeny i Bosch.»)

Lectura del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei aprovant la segregació d'una part del terme municipal de les Masies de Sant Hipòlit, per tal d'agregar-la al de Sant Hipòlit de Voltregà

(Es dona lectura al següent)

«**DICTAMEN**

Reunida la Comissió Permanent de Governació, sota la presidència del senyor Manuel Galés i Martínez, amb assistència dels Vocals senyors Terradellas, Fontbernat, Rovira i Roure, Folc i Folc i Riera, i actuant de Secretari el senyor Joaquim Bilbeny i Bosch, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei aprovant la segregació d'una part del terme municipal de Masies de Sant Hipòlit, per tal d'agregar-la al de Sant Hipòlit de Voltregà, per tal d'agregar-la al de Sant Hipòlit de Voltregà, acorda, per majoria, sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

Projecte de Llei

Art. 1.er És disposada la segregació d'una part del terme municipal de Masies de Sant Hipòlit, per tal d'agregar-la al de Sant Hipòlit de Voltregà.

Art. 2.er El Conseller de Governació és autoritzat per a dictar les ordres necessàries per al compliment d'aquesta llei.

Palau del Parlament, 3 de juliol del 1936. — El President, Manuel Galés i Martínez. — El Secretari, Joaquim Bilbeny i Bosch.»)

Lectura del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei regulant la Procuradoria de Catalunya

(Es dona lectura al següent)

»**DICTAMEN**

Reunida la Comissió permanent de Justícia i Dret, sota la presidència del senyor Josep Andreu i Abelló, actuant de Secretari el senyor Carles Gerhard i Ottenwaelder i amb assistència dels Vocals senyors Mies, Rovira i Virgili, i Romà Sol, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei que regula la Procuradoria de Catalunya, acorda, per unanimitat, sotmetre a l'aprovació de la Cambra, a reserva de les esmenes que puguin presentar-se, el següent

PROJECTE DE LLEI

Capítol I

Funcions de la Procuradoria

Art. 1.er El Procurador de Catalunya és el representant del Consell Executiu de la Generalitat en les seves relacions amb els organismes judicials. Té, com a missió essencial, la de vetllar per l'observança de les lleis catalanes, especialment per les referents a l'organització dels Jutjats i Tribunals en la part que l'Estatut ha reservat a Catalunya.

Les funcions de la Procuradoria s'estenen a tot el territori autònom.

Art. 2.er Són deures i atribucions de la Procuradoria :

Primer. — Exercir les que es consignen en els arts. 34 i 38 de la Llei del Tribunal de Cassació de Catalunya.

Segon. — Ostentar la representació de la Generalitat davant del Tribunal Suprem de l'Estat, sempre que s'escaigui i defensar la competència del Tribunal de Cassació de Catalunya.

Tercer. — Representar i defensar l'administració de la Regió autònoma, així com també la dels Ajuntaments catalans i els establiments o institucions públiques de Catalunya, davant del Tribunal de Cassació, i davant, també, de qualsevol altre Tribunal, quan dita missió li sigui confiada.

Inspeccionar per si o pels seus delegats el funcionament de les Junes Arbitrals.

Quart. — Exercir l'acció pública, en nom i a instància del Govern de la Generalitat.

Cinquè. — Portar les altres representacions i defenses que legalment li pertocuin.

Sisè. — Posar a coneixement del Tribunal de Cassació qualsevol anomalia o irregularitat que observi en l'administració de Justícia de Catalunya, i tenir cura del compliment d'aquelles lleis orgàniques i processals que siguin de competència de la Generalitat de Catalunya.

Setè. — Vetllar pel prestigi de la Procuradoria i dels seus funcionaris.

Vuitè. — Dictar als seus subordinats, instruc-

cions generals o especials sobre qualsevol extrem relatiu al compliment de llurs deures, encaminades a mantenir la unitat d'acció i d'interpretació de les Lleis de la Procuradoria.

Nòvè. — Interposar, tant en matèria civil com en la contencioso-administrativa, els recursos que, en interès de la Llei o de l'Administració, regulen les respectives disposicions orgàniques i processals.

Desè. — Informar, quan sigui requerit, el Parlament de Catalunya, el Govern de la Generalitat i el Tribunal de Cassació sobre les qüestions de la seva competència.

Onzè. — Suggestir al Consell Executiu de la Generalitat la conveniència de consultar o demanar informe al Tribunal de Cassació sobre les matèries referents a l'Administració de la Regió autònoma, a les quals alludeix l'article addicional de la Llei de dit Tribunal quan la Procuradoria ho cregui convenient, i fer igual suggerència, sempre que algun Projecte de Llei, que li hagi estat degudament comunicat, i que el Govern vulgui sotmetre al Parlament, no estigui d'acord, a judici seu, amb l'Estatut.

Dotzè. — Investigar, amb la major diligència, les detencions arbitràries que s'efectuïn i promoure el seu càstig, d'acord amb les lleis.

Tretzè. — Vetllar per al compliment de les sentències en tots els plets i qüestions en què hagi estat part.

Catorzè. — Demanar als Jutjats i Tribunals de Catalunya, quan ho cregui del cas, i per mediació del President del Tribunal de Cassació, qualsevol plet acabat, la matèria del qual sigui de la competència del dit Tribunal, per a exercir la seva vigilància damunt l'Administració de Justícia, i promoure la correcció dels abusos que hi hagi observat.

Quinzè. — Els altres que les lleis li atribueixin.

Art. 3.ª En compliment de la missió confiada a la Procuradoria, de vetllar per la bona Administració de Justícia en el territori autònom, utilitzarà aquella els mitjans i recursos que les lleis d'observança a Catalunya estableixen. I quan no hi hagi, en els vigents preceptes que li permetin cercar, amb eficàcia, remei als abusos i deficiències que hagi observat, ho comunicarà al Conseller de Justícia de la Generalitat.

Art. 4.ª Als efectes del número tretzè de l'article 2.ª d'aquesta llei, la Procuradoria podrà demanar, sempre que ho cregui convenient, als Caps dels Establiments penals depenents de la Generalitat de Catalunya, relació certificada de les persones que estiguin detingudes o preses, el motiu de la reclusió i l'autoritat que les hagi decretat.

El Cap de l'Establiment penal que rebí la petició, trametrà la certificació en el termini del segon dia. Si no ho fes, el Procurador en donarà compte al Departament de Justícia, als efectes de la sanció que escaigui. Així mateix ho farà si la certificació fos inexacta.

Als fins de l'atribució esmentada, el Procurador, per si mateix o pels seus delegats, visitarà els establiments penitenciaris, sempre que ho cregui convenient, i el personal de presons haurà de

concedir, tant al Procurador com als delegats, tota classe de facilitats per al compliment de llur missió.

Art. 5.ª El Conseller de Justícia i Dret podrà, respecte a afers de la competència de la Procuradoria, excitar el zel dels funcionaris que la composin, perquè exercitin les accions i compleixin els deures que tenen al seu càrrec.

Per això, el Conseller es dirigirà, mitjançant Ordre, i en cas d'urgència, verbalment al Procurador de Catalunya. També podrà, si una excepcional urgència ho reclama, adreçar-se directament als funcionaris depenents del Procurador, per bé que ho posarà immediatament a coneixement d'aquest.

Art. 6.ª Els funcionaris de la Procuradoria no podran elevar instància, sollicituds o queixes al Conseller de Justícia i Dret, ni a cap altre organisme de la Regió autònoma, si no és per conducte del Procurador, excepte si tracten de formular queixa contra aquest.

Art. 7.ª El Procurador podrà requerir, pels fins del seu càrrec, l'auxili de les autoritats, que haurà d'ésser-li concedit, quan ho demani.

Art. 8.ª El Procurador tindrà el tractament d'excel·lència. Vestirà toga i usará placa. Aquesta serà igual que la dels Magistrats del Tribunal de Cassació, però en lloc del nom del dit Tribunal portarà la inscripció «Procuradoria de Catalunya».

Prendrà possessió davant del Tribunal de Cassació en ple, i en el mateix acte farà promesa de complir els deures que comporta el càrrec.

Tindrà la mateixa dotació i subvenció, per despeses de representació, que els Presidents de Sala del Tribunal de Cassació.

Art. 9.ª El Procurador té el deure de residència. No pot absentar-se sense permís o llicència del President del Tribunal de Cassació. Té dret a llicència, amb sou, per assumptes propis, fins a trenta dies cada any, però està obligat a interrompre-la mitjançant avís del Conseller de Justícia i Dret o del President del Tribunal de Cassació, si a judici d'aquests, les circumstàncies ho fan necessari.

Capítol III

Organització de la Procuradoria

Art. 10. La Procuradoria de Catalunya està constituïda, a més del Procurador, per Substitut, els Delegats, el Secretari lletrat, els auxiliars i els subalterns. Tots actuaran en nom i representació i per delegació del Procurador.

Hi haurà un Delegat a Madrid i un a les poblacions de Catalunya on actui, Audiència o Tribunal Contencioso-Administratiu.

El Consell Executiu de la Generalitat, a proposta del President del Tribunal de Cassació, podrà establir en altres poblacions de Catalunya on estimi convenient, Delegats de la Procuradoria.

Art. 11. El Procurador de Catalunya serà el Cap de la Procuradoria, sota la immediata dependència del Conseller de Justícia i Dret de la Generalitat.

Dependran del Procurador de Catalunya, quan ostentin la seva representació davant dels Tribunals i Jutjats, els advocats de la Generalitat creats per la Llei del 5 de juliol del 1934, els quals tindran les atribucions i els deures corresponents als Delegats de la Procuradoria.

Art. 12. El nomenament i separació del Procurador de Catalunya, seran fets pel Consell Executiu de la Generalitat, a proposta del Conseller de Justícia i Dret.

Per a ésser Procurador de Catalunya cal estar comprès en qualsevol de les categories següents:

Ex-Consellers de Justícia i Dret, que tinguin el títol de llicenciat en Dret.

Magistrats i ex-Magistrats del Tribunal de Cassació i Audiència.

Degans i ex-Degans del Col·legi d'Advocats, en poblacions de Catalunya de més de 25,000 habitants.

Professors de la Facultat de Dret i Ciències Econòmiques i Socials.

Advocats, amb més de quinze anys d'exercici en territori de Catalunya, que hagin satisfet, durant més de cinc anys, almenys, la quota fixa.

Notaris, amb més de quinze anys d'exercici, que hagin ocupat, durant els darrers cinc anys, un càrrec de primera categoria a Catalunya.

Art. 13. Quan el Procurador de Catalunya sigui Magistrat en actiu, en cessar en el càrrec, qualsevol que sigui el motiu, excepte si afecta a la seva honorabilitat, segons resolució acordada, previ expedient, tornarà a ocupar el lloc que li correspongui, i si no hi hagués vacant, restarà en situació d'excedència forçosa, fins que es produeixi. El mateix es farà en els casos d'ésser nomenats Professors o Notaris.

Art. 14. No podran ésser nomenats Procuradors:

Primer. — Els impeditos físicament o intel·lectualment per a l'exercici del càrrec.

Segon. — Els que hagin estat condemnats per qualsevol delicte que els faci desmerèixer del concepte públic.

Tercer. — Els que estiguin processats per qualsevol delicte dels que expressa l'apartat anterior.

Quart. — Els que es trobin en estat de suspensió de pagaments, concurs o fallida.

Cinquè. — Els inhabilitats i els suspensos en l'exercici de llur professió.

Sisè. — Els que tinguin parentiu en línia recta, ascendent o descendent, o col·lateral fins al segon grau, amb el President o qualsevol dels Magistrats del Tribunal de Cassació de Catalunya.

Prohibicions, incompatibilitats, exempcions, excuses i substitucions

Art. 15. És prohibit al Procurador, l'exercici, per ell mateix, per la muller o per persones interposades, de tota mena de negoci, comerç o indústria. Tampoc no pot ésser soci col·lectiu, ni gerent, administrador, director o conseller de Companyies o Societats mercantils o industrials.

La infracció d'aquestes disposicions implicarà la renúncia del càrrec.

Art. 16. El càrrec de Procurador és incompatible amb els de Diputat a Corts de la República o del Parlament de Catalunya, Alcalde, Regidor o altre de Corporació pública, i amb tot càrrec o servei permanent i retribuït de l'Estat, de la Generalitat o de qualsevol Corporació pública. Si el càrrec o servei públic té caràcter transitori podrà exercir-lo en comissió de servei. També és incompatible amb l'exercici de l'Advocacia o de tot càrrec o funció permanent o retribuït, al servei d'una entitat privada. Si el Procurador incorre en qualsevol d'aquests casos d'incompatibilitat, s'entendrà que renuncia al càrrec.

L'exercici de les funcions de Procurador és justa causa d'exempció per als càrrecs polítics i administratius encara que siguin declarats obligatoris. Si el Procurador accepta un dels càrrecs permanents i retribuïts, o dins dels vuit dies següents a la seva proclamació o designació, no fa valer la causa d'exempció, s'entendrà que renuncia a la Procuradoria.

Art. 17. Els funcionaris de la Procuradoria no podran ésser recusats.

No obstant, hauran d'excusar-se d'intervenir en els actes judicials si es troben en qualsevol dels motius de recusació previstos en la Llei Processal civil pels funcionaris judicials.

Art. 18. Quan algun funcionari no s'excusi, malgrat estar comprès en causa de recusació, els que es tinguin per agraviats podran recórrer en queixa al superior immediat, el qual, sentit el subordinat objecte de la queixa, decidirà si la troba o no fonamentada. En cas afirmatiu, acordarà la substitució i el nom del substitut, i en el negatiu, podrà decidir la continuació del funcionari. Contra les decisions del superior, no es dona recurs de cap mena.

Art. 19. Si el motiu de la recusació atany al Procurador de Catalunya, la queixa esmentada en l'article anterior, es dirigirà al President del Tribunal de Cassació i serà resolta per la Sala de Govern del Tribunal, prèvia audiència del Procurador. Si es dona lloc a la queixa, el President del Tribunal de Cassació ho comunicarà al Conseller de Justícia.

Art. 20. La jerarquia dels funcionaris de la Procuradoria és la següent: Primer, Procurador; segon, Substitut; tercer, Delegats; quart, el Secretari lletrat; cinquè, els Auxiliars; sisè, els Subalterns.

Els Delegats tindran, entre ells, la jerarquia nascuda de la seva antiguitat en el càrrec, però els que ho siguin pel seu caràcter d'Advocats de la Generalitat, la decidiran d'acord amb la que ostentin dintre l'esmentada Advocacia.

Art. 21. Els funcionaris de la Procuradoria compresos en els quatre primers números de l'article 20, se substituiran per ordre de jerarquia, quan hi hagi lloc.

Art. 22. Els Auxiliars computaran llur antiguitat segons la data del respectiu nomenament, i si fossin nomenats el mateix dia, per ordre d'edat.

La jerarquia dels subalterns l'estaurà el Procurador.

Art. 23. Si les necessitats del servei ho exi-

geixen i mentre no siguin degudament nomenats els funcionaris de la Procuradoria, previstos en aquesta llei, podrà la Cambra de Govern del Tribunal de Cassació nomenar interinament personal tècnic i auxiliar, a requeriment del Procurador. S'exceptuen els càrrecs de Delegats residents a Catalunya, els quals solament poden ésser ostentats pels Advocats de la Generalitat.

Els nomenaments de personal interí seran comunicats al Conseller de Justícia i Dret.

Art. 24. El personal interí no adquirirà drets i haurà de cessar tan bon punt ho decideixi la Cambra de Govern del Tribunal de Cassació i li sigui comunicada l'ordre corresponent per conducte del Procurador.

Art. 25. El personal interí percebrà els emoluments atribuïts al personal en propietat o definitiu. En finir llur comès percebrà el sou del mes en curs i una altra mensualitat en concepte d'indemnització, si llur càrrec pertany a la categoria tècnica.

Els Auxiliars subalterns i interins, en ésser acomiadats, tindran els drets establerts pel personal similar de la Generalitat.

Art. 26. El Substitut serà el segon Cap de la Procuradoria. Es nomenarà per Decret del Govern de la Generalitat, mitjançant oposició entre lletrats que en el moment de la convocatòria hagin complert trenta anys d'edat i n'hagin exercit almenys cinc.

Art. 27. El Substitut tindrà la categoria, els emoluments i demés drets que els Caps de Secció de la Generalitat de Catalunya. Usarà toga i placa com el Procurador.

Art. 28. El càrrec de Delegat de la Procuradoria correspondrà als Advocats de la Generalitat en les respectives poblacions.

Art. 29. Hi haurà a Madrid un Delegat permanent del Procurador amb oficina oberta, als efectes de rebre tota mena de comunicacions adreçades a la Procuradoria de Catalunya, el qual serà nomenat i revocat lliurement, pel Procurador. Tindrà 7,000 ptes. anuals, en concepte de gratificació, i podrà exercir l'Advocacia, excepte en matèria civil i en la contencioso-administrativa que afecti a Catalunya.

Art. 30. El Secretari lletrat de la Procuradoria serà nomenat pel Govern de la Generalitat, mitjançant oposició entre lletrats que hagin complert vint-i-cinc anys el dia de la convocatòria.

Tindrà l'esmentat Secretari, la categoria de Cap de Negociat lletrat de primera classe, i els mateixos emoluments i drets que els d'igual classe de l'Administració de la Generalitat.

Art. 31. Els exercicis d'oposició per a proveir els càrrecs de substitut i de Secretari lletrat de la Procuradoria seran teòrics i pràctics, es practicaràn en català i s'hauran de precisar en la convocatòria, en la qual també es publicaran els qüestionaris corresponents. El començament d'exercicis no podrà tenir lloc abans de dos mesos, a comptar de la publicació de la convocatòria al *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

El termini per a la presentació d'instàncies i documentació dels sol·licitants no podrà ésser inferior a quinze dies.

Art. 32. El Tribunal per a jutjar els exer-

cicis es compondrà del Procurador de Catalunya com a President; dos Magistrats del Tribunal de Cassació, un d'ells nomenat per la Cambra de Govern i l'altre pel Conseller de Justícia i Dret; un Catedràtic de la Facultat de Dret i Ciències Socials i Econòmiques nomenat per la Facultat; un Advocat en exercici, nomenat per la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona; un altre Advocat nomenat pel Conseller de Justícia, d'entre els col·legiats en qualsevol població de Catalunya, que tingui més de 10,000 habitants; un Cap de Negociat lletrat del Departament de Justícia i Dret que actuarà de Secretari.

En nomenar-se el Tribunal esmentat seran designats els substituïts de cada un dels membres que el componen de la mateixa classe i procedència que el respectiu propietari.

Art. 33. El Tribunal podrà funcionar amb cinc dels seus membres i cas d'haver-hi empat en la qualificació dels exercicis el resoldrà, amb el seu vot, el President. No podran formar part del Tribunal d'oposicions els ascendents ni els descendents de cap opositor, ni els collaterals, ni afins, dintre del segon grau.

Art. 34. Un dels exercicis de les oposicions serà eliminatori, i servirà per a acreditar que el candidat parla i escriu correctament la llengua catalana.

Art. 35. El Tribunal, com a resultat dels exercicis, formularà al Consell Executiu de la Generalitat una proposta unipersonal. Cas d'estimar que no pot proposar cap opositor, ho farà constar així, comunicant-ho al Consell esmentat, el qual convocarà tot seguit noves oposicions.

Art. 36. Són aplicables al Substitut i als Delegats i restants funcionaris de la Procuradoria de Catalunya, les incapacitats consignades en l'article 14 d'aquesta llei. Pels que exerceixin fora del Tribunal de Cassació, s'entendrà que a incapacitat del n.º 6 de l'esmentat article fa referència a funcionaris judicials prop dels quals hagi d'exercir llur missió.

Art. 37. Tant el Substitut com el Secretari lletrat estan compresos en les prohibicions, incompatibilitats i exempcions consignades en els articles 15 i 16 d'aquesta llei.

Art. 38. Els Procuradors municipals dependran del Procurador de Catalunya quan intervingui, dintre de l'àmbit de llur ministeri, en aquelles matèries que la present llei o qualsevol altra disposició adient de la Generalitat, hagin confiat a la Procuradoria.

Art. 39. Quan el Procurador estimi que no pot sostenir un recurs o que cal desistir d'aquest, ho posarà a coneixement del Consell Executiu de la Generalitat per conducte del Conseller de Justícia i Dret, notificant-ho al President del Tribunal de Cassació. Mentre no sigui autoritzat per a abandonar-la, seguirà mantenint la defensa que li pertoca.

Art. 40. Serà obligació dels funcionaris de la Procuradoria, complir exactament les instruccions que rebin del seu superior immediat i les que directament els trametin els altres superiors jeràrquics; dirigir, al seu superior immediat, les consultes que estimin convenients per a l'exercici de llur càrrec; i fer, amb el respecte degut, les

observacions que creguin adients sobre les instruccions esmentades, a menys que procedeixin directament del Procurador.

Art. 41. El Substitut i Delegats de la Procuradoria interposaran sempre els recursos legals escaients contra les resolucions dictades en assumptes de llur competència, sens perjudici del que el Procurador decideixi respecte al seu desentiment.

Art. 42. El Procurador de Catalunya redactarà cada any, abans de les vacances, una memòria relativa al funcionament de la Justícia a la Regió autònoma, i de l'obra realitzada per l'Organisme de la seva direcció. A l'esmentat efecte, podrà demanar a tots els Jutjats i Tribunals les dades que cregui convenient. Si és celebrada obertura solemne dels Tribunals, la memòria serà llegida en aquella ocasió.

Art. 43. En la Procuradoria i a cada delegació es portaran, obligatòriament, els llibres següents: un llibre registre d'assumpes contencioso-administratius, on s'anotaran tots aquells en els quals intervingui el funcionari, al moment de produir-se dita intervenció amb expressió del número que li pertorqui, nom del recurrent i del coadjuvant, si n'hi ha, i un altre llibre, de comunicacions actives i passives. A més, en la Procuradoria es portarà un llibre dels assumptes civils, amb expressió dels noms dels litigants. A part dels llibres esmentats com obligatoris, els funcionaris, seguint les normes que el Procurador dicti, portaran els altres llibres i la documentació adequada.

Art. 44. La Cambra de Govern del Tribunal de Cassació fixarà el nombre d'Auxiliars que correspongui a la Procuradoria, posant-ho a coneixement del Conseller de Justícia i Dret.

El càrrec es proveirà mitjançant oposició davant el Tribunal, i amb els exercicis que l'esmentada Cambra determini. El resultat de les oposicions s'eleva a la Conselleria esmentada, als efectes del nomenament.

Art. 45. Els Auxiliars de la Procuradoria tindran els mateixos emoluments, drets i deures que els del Tribunal de Cassació.

Art. 46. El Procurador tindrà, respecte als seus subalterns, les mateixes facultats que les assignades al President del Tribunal de Cassació per la Llei del 10 de març del 1934.

Responsabilitats i correccions

Art. 47. Les responsabilitats civils i administratives derivades de l'exercici de les funcions del Procurador, Substitut i Delegats, seran exigibles davant del Tribunal de Cassació.

Art. 48. Les responsabilitats esmentades seran escatides, pel que fa al Procurador, pel Tribunal de Cassació en ple, constituït en Sala de Justícia; pel que fa als Substitut i Delegats, per la Cambra de Govern.

Art. 49. El Tribunal de Cassació podrà imposar als funcionaris que componen la Procuradoria, això és, Procurador de Catalunya, Substitut i Delegats, les correccions disciplinàries següents:

Amonestació, que serà comunicada, amb expressió del motiu, directament, si es tracta del Procurador, i per conducte d'aquest, si és imposada als altres funcionaris; privació de part del sou, durant un a sis mesos, dos de la quarta part fins a la meitat, amb el mateix procediment per a la notificació. Si els Delegats no tenen sou com a tals, i el perceben per altre concepte, la correcció serà executada pel Departament de la Generalitat del qual depenguin. Les correccions es comunicaran al Conseller de Justícia per tal que cudi de fer-les constar en l'expedient del sancionat.

Art. 50. El Procurador podrà imposar a tots els seus subordinats, les correccions disciplinàries següents: Amonestació i suspensió d'empleu i sou d'un a tres mesos.

Art. 51. Les correccions que s'imposin als funcionaris de la Procuradoria requeriran la formació prèvia d'expedient, amb audiència de l'interessat, al qual es posaran de manifest els càrrecs que se li formulin.

Art. 52. Sense formació d'expedient, el Procurador podrà corregir les faltes lleus dels seus subordinats, privant-los de sou fins a un màxim de tres dies. Quatre correccions d'aquestes dintre del mateix any, comportaran falta greu, amb la instrucció del corresponent expedient.

Art. 53. Contra les correccions imposades pel Tribunal de Cassació, no es dona recurs de cap mena. Contra les que imposi el Procurador hi cabrà recurs d'alçada davant la Cambra de Govern de l'esmentat Tribunal.

Art. 54. La separació de Procurador de Catalunya correspon al Govern de la Generalitat, el qual, tractant-se d'un càrrec de confiança, podrà decretar-la lliurement; la destitució de tots els altres funcionaris de la Procuradoria, fins dels subalterns, correspondrà a la Cambra de Govern del Tribunal de Cassació, mitjançant l'oportú expedient, que instruirà un Magistrat d'aquell, nomenat per l'esmentada Cambra. La condemna en causa criminal comportarà la destitució si és per delictes que faci desmerèixer en el concepte públic.

Art. 55. La responsabilitat civil dels funcionaris de la Procuradoria estarà limitada al retorn de l'import dels danys i perjudicis estimables que causin a particulars, a la Generalitat i a les Corporacions depenents d'ella, quan en l'exercici de llurs funcions caiguin en negligència o en ignorància inexcusables.

Art. 56. La responsabilitat civil sols podrà ésser exigida pels perjudicats o els seus causahavents, en judici ordinari, davant la Sala del Civil del Tribunal de Cassació, i no podrà interposar-se fins que s'hagi acabat l'afer, expedient o plet en el qual es suposi causat l'agravi.

Haurà d'entaular-se dintre dels sis mesos següents a l'expressada terminació. No tindran ocasió per a demanar-la, els que, al seu temps, no hagin protestat, si podien, o no hagin esgotat tots els recursos i mitjans legals, contra els fets i acords inductius de la negligència o ignorància que motiva la demanda.

Art. 57. Les demandes de responsabilitat es

tramitaran en judici declaratiu de la quantia que correspongui, en la forma gratuita, pel que fa als drets de la Generalitat, i després de sentència, es taxaran les costes causades per a exigir-les a la part que resulti condemnada, o a l'actor, en cas d'absolució.

Art. 58. En cap cas, la sentència que es dicti, no comportarà revocació de la resolució recaiguda en el plet o qüestió que hagi originat el perjudici. Si el demandant no demostra legalment la seva pobresa, prestarà la fiança que el Tribunal li asenyali, que haurà d'ésser de 1,000 a 5,000 pesetes, a les resultes de la condemna de les costes.

Art. 59. El Conseller de Justícia i Dret dictarà les disposicions encaminades a l'exacte compliment d'aquesta llei.

Art. 60. Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al contingut de la present llei.

Palau del Parlament, 3 de juliol del 1936. — El President, Josep Andreu. — El Secretari, Carles Gerhard.»

El Sr. PRESIDENT : Senyors Diputats : Havent de passar la Cambra a reunir-se en Comissions i estant pendants de dictamen diversos Projectes, la Presidència sotmet a la Cambra la conveniència de suspendre les sessions fins el pròxim dimecres. (*Assentiment.*) Així s'acorda.

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dimecres

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei relatiu a l'estudi d'un procediment de suspensió del procediment administratiu per al cobrament de les quotes d'exaccions municipals.
3. Discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei aprovant la segregació d'una part del terme municipal del Pla del Penedès per a ésser agregada al del Municipi de Puigdalber.
4. Discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei aprovant la segregació d'una part del terme municipal de Masies de Sant Hipòlit, per tal d'agregar-la al de Sant Hipòlit de Voltregà.
5. Discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei aprovant la segregació de la barriada de Sant Antoni del terme municipal de Calonge, per tal de constituir-se en Municipi independent.
6. Discussió del dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei regulant la Procuradoria de Catalunya.

(*S'aixeca la sessió a un quart de set de la tarda.*)

PARLAMENT DE CATALUNYA

LLEI

de successió intestada

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Art. 1.ª La successió intestada no té lloc més que quan en tot o en part falten la testamentària i la derivada de capítols.

Art. 2.ª Quan la institució d'hereu feta pel causant comprèn solament una part alíquota de l'herència, la part no disposada és deferida als hereus per intestat.

Adhuc en el cas que els hereus instituits no arribin a ésser-ho, les altres disposicions ordenades pel testador seran mantingudes.

Art. 3.ª Quan resti vacant la porció deixada a algun dels hereus testamentaris, aquesta porció, a manca de substitut, passa als restants instituits, amb preferència entre ells, als cridats conjuntament amb el titular de la porció vacant. Si quedés vacant la porció destinada a alguns dels hereus intestats, es deferirà als altres hereus intestats.

Art. 4.ª L'hereu de cosa certa i determinada és considerat legatari.

Art. 5.ª La delació de l'herència intestada té lloc al moment de la mort del causant. Excepcionalment, quan hi hagi possibilitat de successió testamentària o derivada de capítols, la delació es produirà al temps de sobrevenir algun fet que faci desaparèixer aquella possibilitat. En el cas de delació successiva previst a l'article següent, la delació posterior tindrà lloc quan l'anterior quedi ineficax. No obstant això, en tots aquests casos es considerarà que els qui arribin a ésser hereus, ho han estat des de la mort del causant.

Art. 6.ª Quan cap dels parents més pròxims cridats en la primera delació intestada no arribi a ésser hereu, o sigui apartat de l'herència per indignitat, la

successió és novament deferida als de grau següent i així successivament, de grau en grau i d'ordre en ordre, salvant el dret de transmissió d'herència deferida i no adida en els casos permesos per la Llei.

Quan siguin solament algun o alguns dels parents a qui correspongui la successió els qui no arribin a ésser hereus o que per indignitat siguin apartats de l'herència, aquesta es deferirà a les persones a qui hauria correspost si la repudiació o privació de l'herència hagués tingut lloc al temps de la primera delació. En tots els altres casos, els hereus restants incrementaran llur participació amb la part vacant per dret d'acréixer.

Art. 7.ª El parentiu que dóna dret a la successió intestada és el de consanguinitat derivat de matrimoni i, excepcionalment, el civil per adopció i el d'afinitat entre cònjuges.

El parentiu de consanguinitat no derivat de matrimoni sols dóna lloc a la successió en els casos previstos en els articles 16, 17, 29 i 30.

Art. 8.ª La proximitat del parentiu es determina pel nombre de generacions. Cada generació forma un grau i cada sèrie de graus una línia.

La línia és directa quan les persones descendeixen l'una de l'altra, i pot ésser ascendent o descendent.

La línia és col·lateral quan les persones, sense descendir l'una de l'altra, vénen d'un tronc comú.

La computació de graus en la línia directa es fa pel nombre de generacions. En la línia col·lateral es fa sumant les generacions de cada branca sortint del tronc comú.

Art. 9.ª En una mateixa successió el parent més pròxim exclou els altres, llevat els casos en què la llei, per dret de representació, crida conjuntament pa-

rents de grau diferent dins d'una mateixa línia.

Art. 10. Per dret de representació, els descendents d'una persona morta o declarada absent al moment de la delació intestada són cridats a ocupar el seu lloc.

El dret de representació només s'aplica als descendents del causant sense limitació de grau; i als fills del germà premort, sense estendre's, però, als descendents dels fills d'aquest.

Art. 11. El dret de representació no es perd per haver renunciat el representant l'herència del representat, i no l'afecten les obligacions i càrregues de l'herència d'aquest.

Art. 12. L'herència es divideix per parts iguals entre els cridats, però quan és aplicable el dret de representació entre descendents, la divisió s'efectua per branques o stirps, i els representants de cada branca es reparteixen per parts iguals la porció que hauria correspost al seu representat.

Si el dret de representació es produeix en la línia col·lateral, s'estarà al que disposen els arts. 21 i 22.

Art. 13. Els qui estiguin units al causant per dues o tres línies de parentiu, per procedir de matrimoni entre parents, participaran en la successió intestada que, si s'escau, els correspongui per cadascuna de les línies.

CAPÍTOL II

Ordres successoris

Art. 14. L'herència es defereix per l'ordre següent:

Primer. — Als descendents, per ordre de proximitat de grau.

Segon. — Als ascendents més pròxims, germans i nebots, fills de germà premort.

Tercer. — Al cònjuge supervivent.

Quart. — Als altres col·laterals fins al quart grau, als col·laterals de cinquè i sisè graus, sempre que existeixi convivència amb el causant.

Cinquè. — A la Generalitat de Catalunya.

Art. 15. Els fills hereten per caps. Els néts i els altres descendents, per estirps, en representació de llurs pares.

Art. 16. Els fills nascuts fora de matrimoni hereten el seu pare com els nascuts de matrimoni. Uns i altres concorren a l'herència per parts iguals.

Art. 17. Els fills nascuts fora de matrimoni ténen els mateixos drets successoris que els de matrimoni respecte a l'herència de la mare i dels parents materns, i reciprocament.

Art. 18. L'adoptat i els seus descendents tenen, amb relació a l'adoptant, els mateixos drets successoris que els descendents d'aquest.

Art. 19. L'ascendent més pròxim exclou al més remot, encara que sigui de línia distinta.

Si només hi ha ascendents i són de línia diversa i del mateix grau, succeeixen en una meitat els de la línia paterna i en l'altra meitat els de la materna. Si dins d'alguna línia hi ha diversos ascendents, succeiran per caps.

Art. 20. Si concorren a l'herència solament germans dobles o solament nebots, fills de germà doble premort, encara que siguin de diverses estirps, la successió es farà per caps.

Art. 21. Si hi concorren ascendents amb germans dobles, la successió es farà per caps.

Si ultra els ascendents i germans dobles o solament amb els ascendents, o solament amb els germans dobles hi concorren nebots, fills de germà doble premort, l'herència es dividirà en tantes parts com siguin, en cada cas, els ascendents, els germans vius i les estirps de nebots. Els germans unilaterals i els nebots fills de germans unilaterals premorts percebran, en cas de concurrència, amb algun dels parents, la meitat de la porció que correspondria en l'herència a cadascun d'ells si fossin germans o fills de germans de doble vincle.

La participació dels ascendents no podrà mai ésser menor de la quarta part de l'herència.

Art. 22. Si en qualsevol dels casos de concurrència expressats en el paràgraf segon de l'article anterior hi ha una sola estirp de nebots, aquests percebran, per caps, el que correspongui a l'estirp. Si són dues o més, s'acumularan les parts que corresponguin a les estirps cridades i tots els nebots que les integrin succeiran en el conjunt per caps.

Quan la porció corresponent a algun dels nebots esdevingui vacant, acreixerà

als seus germans. Si el nebot és únic a l'estirp, la porció vacant acreixerà als oncles vius, germans del causant, i als altres nebots, els primers com si la divisió es fes per estirps, i la resta als altres nebots, per caps.

Art. 23. En les successions de descendents o ascendents, el cònjuge supervivent tindrà l'usdefruit de la meitat de l'herència. En el cas de successió de sols col·laterals, tindrà l'usdefruit de la totalitat de l'herència. En els cas que els ascendents concorrin a la successió amb col·laterals, tindrà l'usdefruit de la meitat de la part d'herència corresponent als ascendents, i l'usdefruit de la totalitat de la part corresponent als col·laterals.

Quan l'usdefruit sigui solament de part de l'herència, fins que per acord entre els interessats o per les resolucions procedents s'hagi determinat la part d'herència subjecta a l'usdefruit del cònjuge supervivent, aquest tindrà l'administració de la totalitat de l'herència, amb l'obligació de donar als hereus la part de fruits corresponents a les participacions que els han de quedar lliures.

El cònjuge supervivent perdrà aquest usdefruit en el cas que contregui nou matrimoni.

Art. 24. L'ex-cònjuge no té dret a gaudir de l'usdefruit establert en l'article anterior, quan el matrimoni hagi estat dissolt o declarat nul per sentència ferma.

Art. 25. Tampoc no té el dret de succeir ni cap dels altres establerts en l'article 23:

Primer. — El cònjuge que, en morir el causant, estigui en estat de separació de persones i béns amb el difunt, si la separació ha estat demanada per mutu consentiment o decretada per causa que impliqui culpabilitat del supervivent.

Segon. — El cònjuge que es trobi separat de fet amb trencament de la unitat familiar, per mutu consentiment exprés o per alguna de les causes que permeti la separació judicial i a la vegada impliqui culpabilitat imputable al supervivent.

S'entendrà que no hi ha culpabilitat en els casos de separació circumstancial motivada per exigències de la vida.

Art. 26. Si en morir el causant hi ha pendent demanda de nul·litat de matrimoni, de divorci o separació per causa que impliqui culpabilitat del supervivent, els hereus pressumptes cridats en defecte del cònjuge, segons l'ordre establert en l'art. 14, podran seguir l'exercici de les accions plantejades, i si ho fan s'esperarà el resultat de la sentència definitiva per a mantenir o negar al cònjuge supervivent el dret a succeir i els establerts en l'art. 23.

Art. 27. La reconciliació o el perdó

del cònjuge premort restableix el dret de succeir a favor de l'altre cònjuge culpable de la separació judicial o de fet, encara que no hagin estat comunicats al Tribunal.

Art. 28. En els casos en què la Generalitat sigui cridada a succeir, s'entendrà sempre a benefici d'inventari i haurà de destinar els béns heretats a establiments d'assistència social o institucions de cultura, preferentment als de la darrera residència habitual del causant en territori català; en llur defecte, als de la comarca, i a falta d'aquests, als de caràcter regional a càrrec de la Generalitat.

CAPÍTOL III

Successió intestada dels fills de fora de matrimoni

Art. 29. La successió intestada de l'herència causada pels fills nascuts fora de matrimoni es deferirà per l'ordre següent:

Primer. — Als descendents, per ordre de proximitat de grau.

Segon. — Al pare o a la mare declarat judicialment o que hagin reconegut el fill i, en defecte d'un i altre, als ascendents materns. En qualsevol d'aquests dos casos, heretaran juntament amb els germans que ho siguin de pare i mare i fills d'aquests germans premorts. L'herència es dividirà sempre en tantes parts com siguin els pares o ascendents materns, germans vius i estirps de nebots.

Tercer. — Als germans unilaterals, consanguinis o uterins i nebots, fills de germà unilateral premort.

Quart. — Al cònjuge supervivent.

Cinquè. — Als col·laterals materns fins al quart grau i al cinquè i sisè en cas de convivència amb el causant.

Sisè. — A la Generalitat de Catalunya.

El cònjuge supervivent tindrà els mateixos drets establerts en l'art. 23, i la regulació i distribució de l'herència serà feta segons els articles corresponents al capítol anterior, en tant que resultin aplicables.

CAPÍTOL IV

De la successió dels impúbbers

Art. 30. Per a la successió dels impúbbers, a manca de substitució pupilar, regeixen les regles següents:

Primera. — En els béns procedents de pare o mare o d'altres parents paterns o materns de l'impúber fins al quart grau, són cridats respectivament a la successió, per l'ordre establert en els articles anteriors, els parents més pròxims de l'impúber, que ho siguin dins del quart grau de la branca de la qual procedeixen els béns.

Segona. — El pare o mare supervivents tindran solament el dret d'usdefruit establert a l'art. 23 a favor del cònjuge vidu.

Tercera. — Els altres ascendents conserven llur dret a la llegítima sobre els béns de l'impúber procedents de parents de l'altra branca, fora que l'haguessin renunciat en capítols.

Quarta. — La successió dels altres béns de l'impúber es regeix per les disposicions dels articles anteriors, sense distinció de branques.

Cinquena. — Els deutes dels causants dels béns troncal·ls adquirits per l'impúber i les càrregues que els afectin es pa-

garan, quan s'escaigui, amb béns de l'impúber de la respectiva procedència i sols a manca o per insuficiència d'aquests, amb béns no troncal·ls, i en el seu defecte, amb els restants troncal·ls, a prorrata.

Sisena. — Als efectes d'aquest article, són de procedència paterna el dot estimat i l'escreix; i de la materna, el dot inestimat i el preu de l'estimat. Els béns reservables són compresos entre els de la branca d'on provenen i no en la del cònjuge binub.

No tenen la consideració de troncal·ls els fruits dels béns troncal·ls ni el que s'hagués adquirit amb els esmentats fruits.

Art. 31. Respecte als impúbbers que siguin fills de fora de matrimoni, la successió intestada especial tindrà lloc, segons les regles de l'article anterior, a favor dels parents més pròxims de l'impúber dins del quart grau que estiguin compresos en els ordres fixats en l'article 29.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Aquesta Llei regirà des del dia de la seva publicació al *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 3 de juliol del 1936.

